

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

BEROEPSZIEKTEN VAN DEN TANDARTS. — Dr. JULIUS LÖWY, Praag, hield in December 1933 een voordracht over bovengenoemd onderwerp. Hij gaf eerst bijzonderheden over 1052 artsen, die van 1829 tot 1885 door de Gothaër Levensverzekering Mij. waren verzekerd. Vergeleken met andere verzekerden was het sterftecijfer der artsen 11.53 pCt. hooger. De oorzaken daarvan zijn toe te schrijven aan het beroep. Een statistiek van WEINBERG over 1035 artsen en een Amerikaansche statistiek, betrekking hebbende op 2163 artsen, worden besproken. Bij de tandartsen zijn als oorzaken der beroepsziekten te noemen: de moeilijke houding gedurende het werk, het besmettingsgevaar en vergiftigingen. Vele tandartsen zijn neurasthenisch, hiervan kan het werken in besloten ruimten en het steeds ingespannen bezig zijn de oorzaak zijn. KLEIN hield een enquête bij 140 tandartsen; 17 pCt. hadden geen beroepsziekten en 72 klaagden over hun zenuwen. Dit is opmerkelijk, daar toch in afwijking met de andere artsen, tandartsen ongestoorde weekends hebben. De werkhouding kan tot habitueele thoraxverkleining leiden, hetgeen M. HERZ aannemelijk heeft gemaakt; hierdoor zouden vervormingen van het hart het gevolg kunnen zijn. Bestaat er aanleiding tot verkromming der wervelkolom, dan wordt deze afwijking bij den tandarts bevorderd. WADE WRIGHT wijst op het gevaar van platvoeten; het gevaar voor infectieziekten is door inademing zeer groot, bijvoorbeeld voor diphtherie, tuberculose, lupus, griep, angina, roodvonk, mazelen en verkoudheid. Hij acht het dan ook aanbevelenswaard, dat in tijden van epidemieën, tandartsen een masker voor mond en neus dragen. Extragenitale syphilis-infectie door instrumenten en (of) door het slijmvlies der wangen is zeer goed mogelijk. TRÜB vermeldt, dat van 669 bekende gevallen bij artsen van extragenitale lues 4.7 pCt. op tandartsen betrekking had, dus bij 31. Röntgenstralen zijn sinds kort ook een bron van beroepsgevaren, terwijl vergiftigingen kunnen ontstaan door het omgaan met kwikzilver, formaline, jodium en cocain. Het verslaafd raken aan cocain wordt eveneens vermeld. Amerikaansche levensverzekeringsmaatschappijen hebben in 1921/23 de arbeidsgeschiktheid der tandartsen vergeleken met die der artsen. Van de artsen met iets meer dan 20.000 verzekeringsjaren werden aan 5.99 pCt. volledige en aan 1.68 pCt. gedeeltelijke uitkeeringen verleend, terwijl bij de tandartsen met circa 10.000 jaren deze percentages respectievelijk 5.53 pCt. en 1.54 pCt. bedroegen. Uit deze vrij groote ziektestatistiek, blijkt, dat de tandartsen een vrijwel gelijk ziektepercentage hebben als alle andere artsen te zamen. Wanneer men nu bedenkt, dat factoren zooals wind, slecht weer, lichamelijke vermoeidheid (vooral van den plattelandsarts), gestoorde nachtrust, geen vrije dagen, voor den tandarts niet in aanmerking komen, dan moet er toch een andere factor zijn, die het ziektecijfer zoo hoog maakt.

Een tandarts moet een goed zenuwstelsel hebben, een goede ademhaling door den neus en een gezond hart, gezonde nieren en lever. De wervelkolom mag geen neiging hebben tot verkromming, evenmin mag er aanleg tot platvoeten of spataderen bestaan. (*Medizinische Klinik*. 30 Jahrgang. No. 18. 1934).

E. SLUITER.